

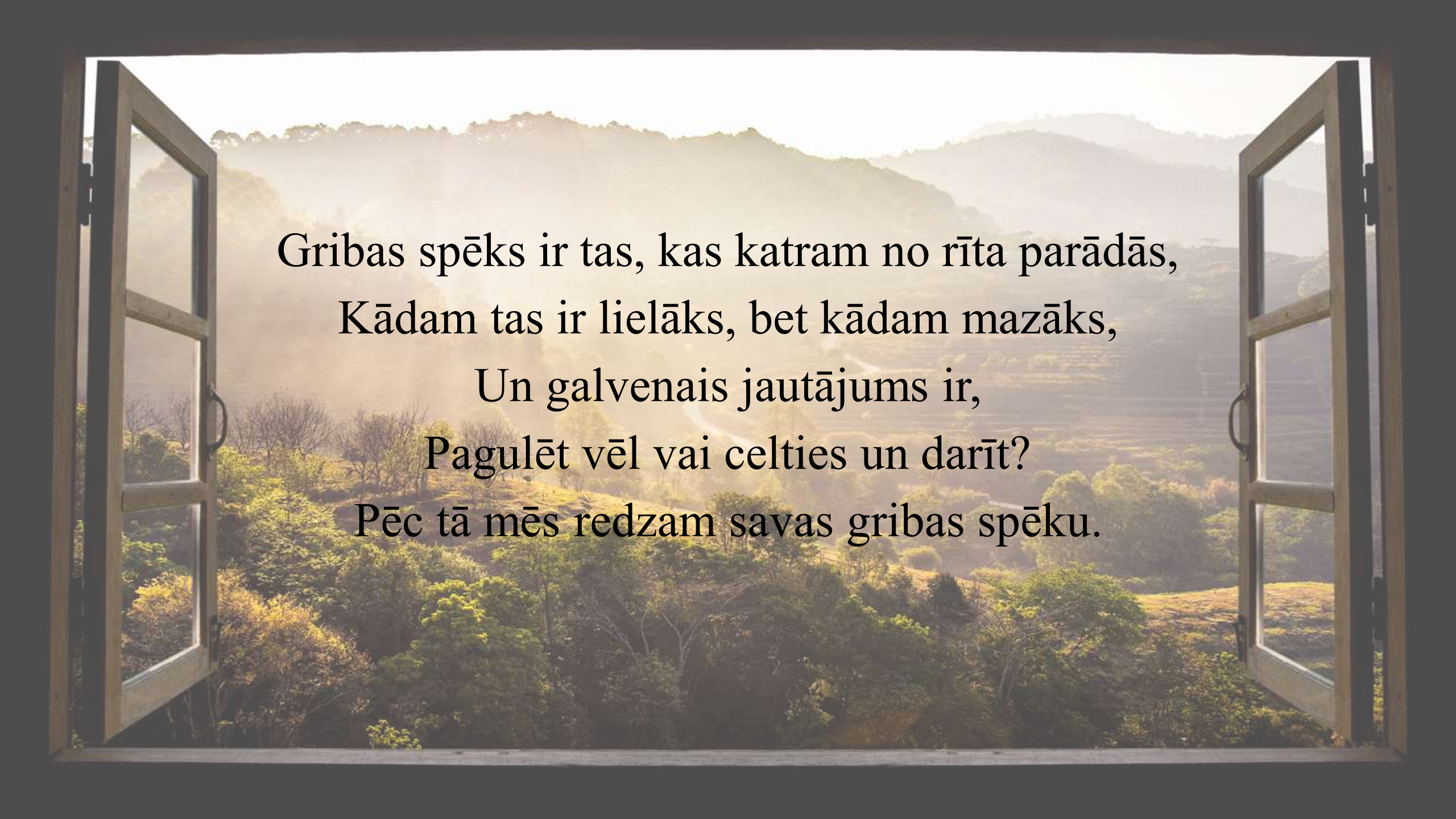

LAI SĀKTU-SĀC!

Sofija Belozerova LD-3

Pirmdiena

Rīts man ir dienas grūtākā daļa. Katrs rīts sākas vienādi. Es jūtos pilnīgi sagrauta un nomākta. Un katru rītu es domāju, ko es mainītu savā dzīvē, lai justos labāk gan fiziski, gan garīgi. Es domāju, ka mans stāvoklis pasliktinājās tieši tad, kad sākās pati pirmā karantīna. Varbūt citiem cilvēkiem patīk palikt mājās, bet noteikti ne man. Sienas rada lielu spiedienu uz mani un manām smadzenēm, ir sajūta, ka pastāvīgi atrodos būrī, kastē. It kā no šī spiediena manas smadzenes nevar normāli darboties, pareizāk sakot, var, bet ar ļoti lielām grūtībām. Gandrīz katru reizi, kad es cenšos koncentrēties un izpildīt mājasdarbus, mana galva vienkārši zvana no tukšuma un ideju trūkuma. Parasti šādos brīžos, kad pilnīga ideju trūkuma dēļ manas pacietības sajūta plosās, es viena dodos pastaigāties pa ielu, meklējot iedvesmu. Tieši to es izdarīju šodien, pirms sāku rakstīt šo darbu.

Gribas spēks ir tas, kas katram no rīta parādās,
Kādam tas ir lielāks, bet kādam mazāks,
Un galvenais jautājums ir,
Pagulēt vēl vai celties un darīt?
Pēc tā mēs redzam savas gribas spēku.

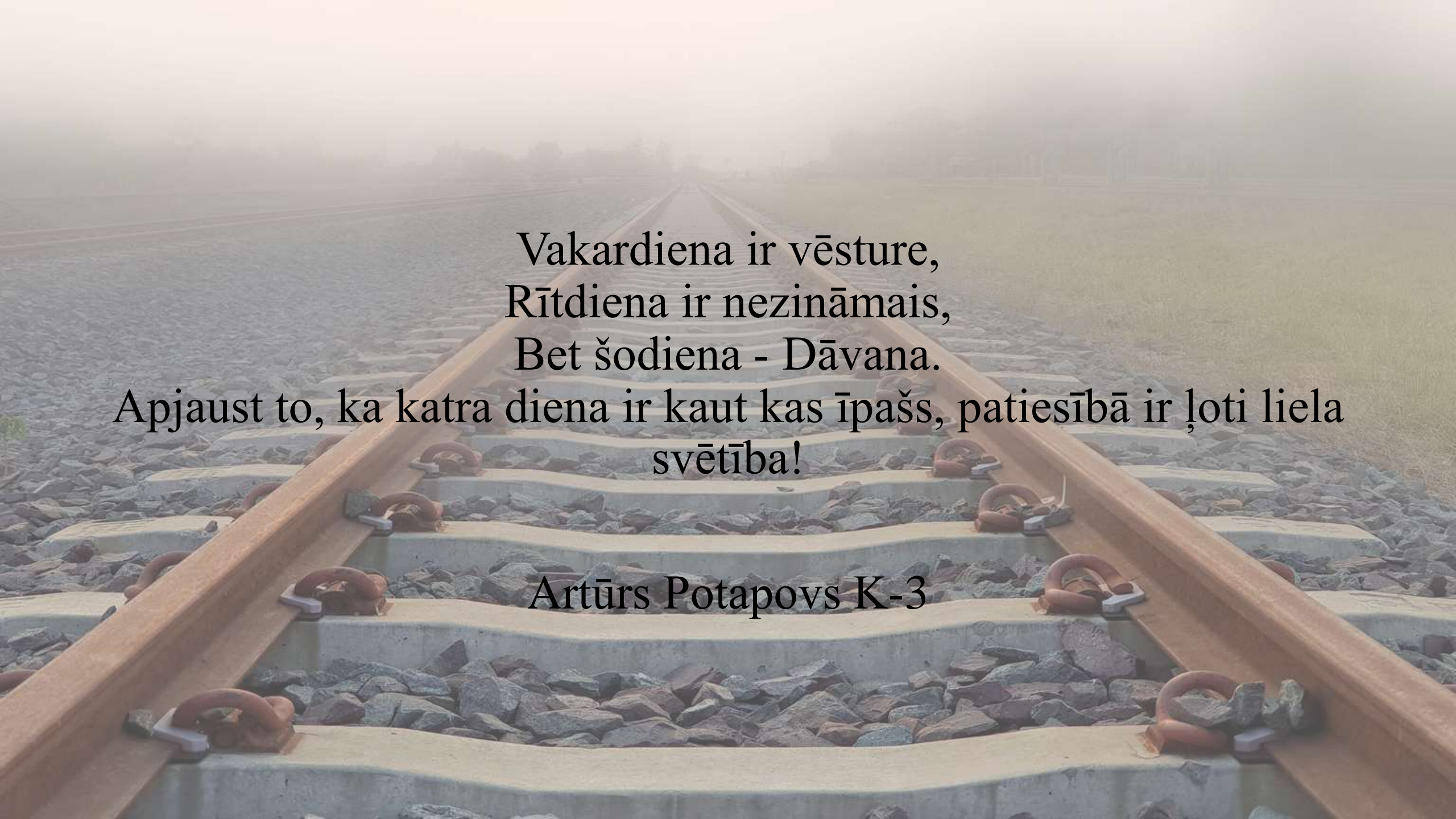
Otrdiena

Ja man jautāsi, kuru sezonu es mīlu visvairāk, es atbildēšu - protams, pavasaris. Bargais sals ir beidzies, un visur jūtama pavasara elpa. Viss pamostas jaunai dzīvei, elpo svaigumu un jaunību. Kā es vēlos, lai pēc iespējas ātrāk pienāk silts pavasaris un pēc tam vasara. Tā, lai viss apkārt būtu pārpludināts ar spilgti tīru, siltu saules gaismu. Un, lai arī naktīs joprojām ir sals, pavasaris iestājas pats. Putnu balsis skan skaļāk, no viņu čivināšanas aiz loga es pamostos katru rītu. Man patīk pavasarī vērot dabu, saprast, kā apkārt viss tiek atjaunots. Patīk pavadīt brīvdienas pavasarīgajā mežā. Kad es staigāju pa mežu, es jūtu, ka mana dvēsele kļūst viegla un priecīga. Man patīk šis lidojuma stāvoklis dvēselē, kad katra diena sagādā prieku sazināties ar dabu un apkārtējiem cilvēkiem. Kad jūs zināt, ka priekšā ir daudz siltu dienu, daudz jaunu atklājumu un pozitīvu emociju.

Trešdiena

Dzīve ir gan labu, gan sliktu notikumu virkne. Es cenšos nedusmoties, ja kaut kas neizdodas vai netiek dots pirmo reizi, lai gan dažreiz tas var būt ļoti grūti. Dažreiz manā ceļā var notikt ļoti nepatīkami notikumi, tāpat kā visiem cilvēkiem, taču nekad nevajadzētu zaudēt sirdi, tie jāpārvar un jāiziet no šīs cīņas kā uzvarētājam. Ir svarīgi dzīvot savu dzīvi cienīgi, netraucēt citiem dzīvi. Apkārt ir daudz dažādu situāciju, mēģiniet atrast kopēju valodu. Padomājiet par pozitīvo! Meklējiet labākās puses ikvienā! Dzīvo pēc noteikumiem! Katram cilvēkam ir arī labas rakstura īpašības. Cilvēki dzīves laikā cenšas uzzināt vairāk un salīdzināt. Pārvarot grūtības, mēs varam iegūt neatlaidīgu raksturu, un es uz to tiecos.

Vakardiena ir vēsture,
Rītdiena ir nezināmais,
Bet šodiena - Dāvana.

Apjaust to, ka katra diena ir kaut kas īpašs, patiesībā ir ļoti liela
svētība!

Artūrs Potapovs K-3

Ceturtdiena

Šodien es domāju par to, kas ir meli, un šeit ir mani secinājumi. Meli ir dzīves pamats katram otram cilvēkam pasaulē. Meli cilvēku dzīvē ienāk vienā mirklī. Ja cilvēks kādam mēloja pirmo reizi un sevis labā, tad viņš varētu domāt, ka melot ir labi, un turpinās nekaunīgi maldināt citus. Kad cilvēks mēlo, viņam jāsaprot, uz ko viņš iet. Tas ir kā līgums, ja neņem vērā visas šī līguma klauzulas, tad viss var noiet greizi, piemēram, var zaudēt tuvu cilvēku vai pašcieņu citu acīs. Mēlošana padara cilvēku stipru no ārpuses un vājāku no iekšpuses. Noslēgumā es gribu pateikt, ka lielākā daļa cilvēku, kas mēlo, to dara tikai savā labā, tāpēc es neatbalstu melus.

A wooden boardwalk made of light-colored planks winds through a vast, grassy dune landscape. The dunes are covered in tall, green grasses and some purple heather. In the background, there are more dunes and a line of trees under a grey, overcast sky. The boardwalk starts in the foreground and curves towards the right, leading the eye into the distance.

Katrai skaņai,
Katram brīdim,
Katrai lietai,
Katram vārdam,
Un katram pieskārienam ir
sava vērtība, lai to
ieraudzītu – jāatver acis.

Ervins Boikovs

Piektdiena

Mūzika ir tik atšķirīga un tajā pašā laikā brīnišķīga lieta! Es ļoti mīlu mūziku. Visas šīs apburošās melodijas izklausās pārsteidzoši līdz dvēseles dziļumiem. Šķiet, ka cilvēki nemuzicē mūziku, bet mūzika spēlē mūs. Ja godīgi, es nevaru iedomāties, kāda būtu dzīve bez tās. Laikam viss pelēks, bez skaņas. Es vienmēr esmu apbrīnojusi tos, kuri var muzicēt. Galvenais ir tas, ka cilvēki rada kaut ko skaistu, kuru jūs vēlaties klausīties ļoti ilgi. Klausīties, iedziļināties, atcerēties arī pēc melodijas beigām. Galu galā tas arī ir mūzikas skaistums - šīs brīnišķīgās skaņas mēs atceramies vēl ilgi pēc tam. Vai tas nav brīnišķīgi? Es domāju, ka jā.

Sestdiena

Man tīrība un kārtība mājā ir ne tikai svarīga, bet tikpat nepieciešama kā gais. Es nevaru ne par ko domāt un neko nedarīt, kamēr to nesakopšu, nenomazgāju un neizberžu. Esmu pieradis, ka tad, kad man jāatrod kāda lieta, es to varu sekundes laikā ar aizvērtām acīm paņemt no skapja. Vienā dzīves brīdī es sapratu, ka tīrība un kārtība pārāk daudz ietekmē manu emocionālo stāvokli. Kad dzīvoklī bija juceklis, mans stāvoklis kļuva nomākts. Bija situācijas, kad nepietika enerģijas un laika dzīvokļa sakārtošanai, un tad visu šo laiku es staigāju apkārt aizkaitināta un nervoza. Tīrīšana praktiski kļuva par manas dzīves jēgu, un kādu dienu es beidzot pārdomāju un pamazām sāku atjaunot savu dzīvi. Es nedomāju, ka esmu pilnībā atteicies no saviem vecajiem ieradumiem, bet tagad esmu ceļā uz dziedināšanu. Tagad vidēji iztērēju apmēram stundu dienā, veicot tīrīšanu, un, pirms tas varēja aizņemt pusi dienas, mana dzīve man vienkārši pagāja garām.

Svētdiena

Laik!

Neapturamais, nesatveramais!

Gadsimtu ritumu skaitošais,
Ļaužu dzīves un domu tverošais
Tikai mūžību satvert nav lemts!